

ÚVODNÍK

Probuzení nebo dělníci?

Když uviděl zástupy, byl nad nimi hluboce pohnut, protože byli utrápení a sklíčení jako ovce, které nemají pastýře. Tehdy řekl svým učedníkům: "Žeň je velká, dělníků je však málo. Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň." Matouš 9:36 – 38

Modlíte se někdy za probuzení? Já ano. Vyhlížím Boží navštívení, kdy se lidé budou obracet ve velkém množství. Kdy bude normální činit pokání. Kdy se budou cizoložníci vracet ke svým rodinám, budou se vyprazdňovat věznic a herny, na lidi padne Boží bázeň. Nemám jistotu, že něco takového uvidím, ale toužím po tom a pracuji podle svých obdarování a možností na věcech, které dle mého k probuzení směřují.

Musím ovšem uznat, že přímo v Písmu modlitby za probuzení nenacházím. Nalézám tam ovšem motivaci a vedení k další věci a hlavním příkladem je pro mne Pán Ježíš a tři roky Jeho pozemské služby. Protože máme být jako On, tak se zamýšlím, co mohu na základě Jeho příkladu pro probuzení dělat.

Předně se Pán Ježíš rozhlížel. Byl mezi lidmi. Znal jejich radosti i starosti a sám jich nebyl vzdálen. Viděl lidské potřeby a nebyl předně pohnut tím, co potřeboval On sám, ale byl pohnut potřebami lidí. Viděl jejich sklíčenost. Lidé, kteří neznají Boha, mají mnoho důvodů ke sklíčenosti. Nemají naději a bez naděje je život těžký. A tak se učím dívat kolem sebe a když se dívám kolem sebe, tak jsem také pohnutý. Tolik rozbitých rodin, tolik lidí závislých na alkoholu, drogách, pornografii. Tolik opuštěných a dokonce i týraných dětí. A tolik lidí, kteří se vnějšně mají dobře, ale jejich život je prázdný. A když vidím tyto lidi, tak se se mnou něco děje. Je mně jich líto, rád bych jim pomohl, ale prostě mne množství potřeb přesahuje a kdybych si na sebe nechal vložit všechna břemena, co vidím, tak bych upadl do deprese. A tak se znovu dívám, co dělal Ježíš.

Vyzýval učedníky, aby se vzdělali. Nikoli, aby více mákli nebo něco podobného. Pán Ježíš nebyl líný člověk, brzy vstával k modlitbám, hodně toho nachodil. Ale určitě ne-

byl workholik a nechce mít workholiky ani z nás. Nejsme schopni přinést řešení pro všechny bolesti světa, ale můžeme se stát součástí tohoto řešení.

Zajímavé ovšem je, za co mají prosit. Nemají prosit ani za potřeby, ani za požehnání, ani za změnu duchovního klimatu, ani za nic podobného. To nejsou špatné modlitby, ale jejich vyslyšení by nepřineslo komplexní trvalé řešení. Dokonce se nemají ani modlit za to, aby byla žeň. Žeň je tady. Ti utrápení a sklíčení lidé jsou ta bělající se žeň. Takže Pán Ježíš učedníky nevyzýval k těm modlitbám, které, jak si uvědomuji, se já často modlím. Je něco důležitějšího. To důležitější jsou dělníci. Ti, co půjdou za ztracenými, co se neleknu překážek, obětí a žaru dne, ale půjdou a ponosou zvěst evangelia. Boží slovo mění mou perspektivu. Nepotřebujeme, aby byl větší zájem o evangelium, abychom

Začínám volat k Bohu nikoli, aby něco udělal s nevěřícími kolem nás, ale aby něco udělal s církví.

měli více prostředků a aby byly vyřešeny problémy lidí, ale potřebujeme více těch, kteří budou pracovat. Těch, kteří se dají pohnout a něco udělají. Lidí praktických a horlivých. A tak se začínám modlit jinak. Začínám volat k Bohu nikoli, aby něco udělal s těmi nevěřícími kolem nás, ale aby něco udělal s církví. Aby se z nás stávali učedníci, kteří se nechají poslat. (Některé překlady používají místo poslat slovo vyhnat. To někdy potřebujeme).

Když se modlíme, tak se s námi něco děje a čas od času se staneme sami součástí řešení. V další kapitole čteme o tom, že Pán Ježíš poslal ty, co se modlili. Aby se sami stali vyslyšenou modlitbou – dělníky na Boží vinici. Když se začneš modlit, vezmeš příklad a výzvu Pána Ježíše vážně, tak už se stáváš dělníkem. A to je to nejlepší, čím můžeme být. Dělníky Ježíše Krista nasazenými při šíření Jeho království. Je to praktické a konkrétní. Každý z nás má být dělníkem s konkrétním úkolem, jehož splněním se rozšíří Boží království na tomto světě.

Mám naději, že se letos a příští rok bude s námi v této oblasti něco dít. Že se budeme modlit a uvidíme nové dělníky. Že naše srdce začnou hořet touhou po záchraně těch, kteří se se spásou nám darovanou v Pánu Ježíši Kristu ještě nesetkali. A že budeme svědky toho, jak jásají andělé v nebi. Protože oni jásají vždy, když alespoň jeden hříšník činí pokání. I my se můžeme k tomuto jásootu přidat.

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři, koho by napadlo, že v únoru bude kolem 20°C? A právě tak bylo minulou nedělí (24.2.). Co nás pak asi čeká v létě?

A ačkoliv do léta je ještě daleko, přece jen nás něco letního čeká už tento měsíc - ano, je to letní čas.

Nezapomeňte si tedy na konci března (29.3.) přetočit budík o hodinu dopředu, jinak v neděli přijdete pozdě do sboru :-)

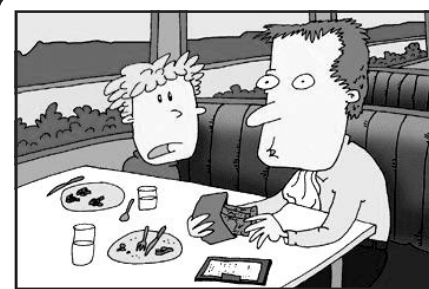

Pěkné předjaří, dobré počení a požehnané dny s Pánem Vám

přeje

Tomáš Božovský

WWW.PRAHA.KAES.CZ

**JAK TO, ŽE ČÍSÍK DOSTÁVÁ 15%
A BÚH JEN 10%?**

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC -
WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Priorita sboru 2

Zázrak se nekonal..... 3

**Rozhovor:
Návrat domů4-6**

Šestá 7

PRIORITA SBORU PRO NEJBLIŽŠÍ OBDOBÍ

Bůh nám jako sboru svěřil střežit a rozvíjet čtyři hodnoty (život z Božího slova, neustálá modlitba, dosvědčování Boží svatosti a štedré dávání) a celkově nám svěřil záměr „*Kristem proměněné životy*“. Jde o to, abychom se ve svých životech Kristu podobali stále víc jako jednotlivci i jako celý sbor a aby skrze nás Kristova proměňující moc proudila k těm, kteří ho ještě neznají.

Náš celkový záměr vždy po nějaké době projevujeme praktickým soustředěním se na nějakou prioritu, která ze záměru vyplývá. Poslední dva roky to byla služba dětem a mládeži a soustředění na tuto prioritu vyvrcholilo únorovým sborovým shromáždě-

děním, kde jsme se zaměřili na vztah rodičů a dětí a měli možnost se připojit k „Prohlášení rodičů“. Děti a mládež zůstávají dále v popředí našeho zájmu. Vždyť mladí lidé do 18 let tvoří třetinu našeho sboru.

V dalším období bychom se rádi, a věřím, že jsme to tak přijali od Pána, zaměřili jako na prioritu na **zvěstování evangelia**.

Zvěstovat evangelium by mělo být pro každého z nás běžné, i když se samozřejmě bude lišit forma i četnost v závislosti na našem

obdarování a podmínkách. Bude o tomto tématu více hovořit, budeme dále rozvíjet již zavedené formy (osobní evangelizace, kurzy Alfa, Exit, divadlo, zvaní na běžná shromáždění) i nové (např. hudební a divadelní týden na přelomu září a října tohoto roku). Cílem je, aby nám všem **více**

hořelo srdce pro ztracené.

Prosím, modli se, jak se tato priorita týká právě Tebe a k čemu Tě volají nikoli lidé, ale Bůh.

Lubomír Ondráček

VEČER CHVAL S DAVIDEM HADDENEM

Minulý rok náš sbor navštívil David Hadden, dlouholetý vedoucí chval a učitel na biblické škole v Anglii z hnutí Connections (anglická od-

nož ICLC, z kterého je také Peter Game). Sloužil na sobotním semináři o chvalách, kázal na sborovém shromáždění a také se zúčastnil zkoušky hudební skupiny. Protože jsme vnímali jeho službu pro nás užitečnou, pozvali jsme ho opět.

David přijede se svým synem (bubeníkem) ve čtvrtek 27. 3. Zúčastní se zkoušek některých chválicích skupin našeho sboru, bude sloužit na setkání služebníků **v sobotu 29. 3.** (dopoledne na společném setkání a odpoledne

na setkání služebníků ve chvalách) a **večer od 18:00 bude Na Žertvách otevřené shromáždění chval**, na kterém bude sloužit spolu se svým synem.

V neděli potom bude kázat na některém regionu. Myslím, že by bylo škoda minout tuto příležitost setkat se s člověkem s dlouholetou zkušeností a pomazáním.

Jste srdečně zváni.

Lubomír Ondráček

PRAVDA PÁNĚ VÍTĚZÍ

V pátek 8.2. 2008 - den voleb prezidenta

V pátek odpoledne jsem stál několik hodin před uzavřeným vchodem do prvního nádvoří Hradu. Konala se volba prezidenta ze dvou kandidátů (Jana Švejnara a Václava Klause) a proto se mnoho turistů nemohlo do areálu dostat. Mnozí využili speciální situace, že budky hradní stráže byly prázdné. Fotili se v nich a bylo zajímavé, s jakými gesty se zde prezentovali. Smysl pro humor turistů kontrastoval s absurdní a ostudnou atmosférou v nedalekém Španělském sále, kde se několik hodin dohadovala česká elita, zda budou volit veřejně či tajně. Potom odvedli patovou situaci. Viděl jsem na dálku senátory, jak si ulevovali kuřáckými vycházkami.

Stál jsem nedaleko vchodu s panelem, na němž jsem měl výrok prvního prezidenta: „JEŽÍŠ NE CÉSAR, toť smysl našich dějin a demokracie.“ (T.G. Masaryk)

Výrok je z jeho studie Světová revoluce. Na druhé straně panelu, který jsem občas otáčel,

lhněd přišli novináři a ptali se, proč jsem s těmi nápisy přišel. Jeden z nich byl z České tiskové kanceláře, další byla novinářka z Německa. Postupně se jich vystřídal několik a fotili.

Mohl jsem jim také vysvětlit smysl i historii hesla na presidentské zástavě PRAVDA VÍTĚZÍ. Řekl jsem o původním znění, které bylo heslem husitského krále Jiřího z Poděbrad, který proslul vizí jednotné Evropy po svém zvolení před 550 lety (v roce 1458). Totiž: „Pravda Páně vítězí.“

Řekl jsem jim, že tou Pravdou na presidentské zástavě je vlastně Ježíš Kristus, jehož jméno Masaryk, jak vidíte na mém panelu, citoval. Tak vyzdvihl základ a zdroj naší slavné reformační

historie a zdroj národní obnovy i pro dnešek.

Když se ptali, kterého z kandidátů zde podporuji, řekl jsem jim, že to není podstatné, ale že mi jde o uhájení vysokého kreditu presidentské funkce, který svým výro-

jsem měl svůj aforismus ze sbírky Šelma a Beránek: Silní mají „pravdu“, ale Pravda je silnější. Měl jsem tam i heslo: „Vláda jistá skrze Krista.“ Za mnou stála socha prvního prezidenta a on se jen díval, jak nesu jeho poselství k bráně...

kem Masaryk vyzdvihnul. Jen proto zde demonstruji. A jak vidíte, z této důstojné funkce se dnes koná ostudný handl. Volba skončila patovou situací a byla odložena na další den.

Když jsem tam s tím panelem stál, přišla ze skupiny turistů dívka, dala prst na jméno Ježíš a zvolala radostně: Jesus is Lord! Anglickým turistům, kteří se ptali na smysl nápisu, jsem svou angličtinou hláskoval: Jesus is not Hitler, not totalita, not Mohamed, He is very good idea for history and democracy to Czech and to Evrope. Japonci, kteří to slyšeli, gesty vyjádřili pochopení. A německý reportér slyšel, jak na něj volám: Jesus ist hoffnung (naděje) der Europe...

V sobotu 9.2. 2008, kdy pokračovalo volební zasedání vlády, jsem dorazil na místo před Hrad ve chvíli, kdy došlo podruhé k volbě a Klaus nebyl zvolen o jeden hlas. Posléze první branou začali vy-

cházet poslanci parlamentu a senátu a odjížděli v připravených autech domů. Když mne mijeli, musela si většina všimnout panelu s velkým nápisem, který jsem držel. Občas se mnou udělali interview nějací novináři a fotili mne do svých periodik.

Z prostoru Hradu se s poslanci začali pohybovat i pracovníci televizních štábů. Někteří se zastavili a sledovali nápisy. Nejvíce se jim líbil ten druhý: Silní mají „pravdu“, ale Pravda je silnější. To nějak vyjadřovalo dnešní atmosféru. Před mnou defilovaly známé parlamentní tváře a jeden poslanec, který mne poznal, mi tiše, beze slov, podal ruku. Na některých bylo vidět, že prošli hodinami stresu. Když šla kolem skupina jistých poslanců, lidé kolem jim řekli nahlas svůj názor, že se za ně stydí, a že to byl ostudný obchod, ne volba prezidenta. Jedna starší dáma, sokolka, zvolala: Hanba, hanba!

Náhle jsem dostal myšlenku na Ježíše jako Krále Čechů. Některým procházejícím po-

slancům jsem to řekl nahlas. Jeden mne vyslechl s vážnou tváří. Po tom, co musel ty dva dny absolvovat, mu to nepřipadalo nenormální. Spíše jako východisko. Řekl jsem mu, že nyní je čas na to, abychom volili Pána Ježíše jako Krále Čechů. Ještě dalším jsem to řekl jako návrh, když spěchali kolem. Jeden poslanec vysoké postavy (asi z klubu ODS a jiný z bloku ČSSD) vyslovil něco jako souhlas. V jejich slovech nebyl posměch či ironie. Jen pokývali hlavou, jako lidé, které už dnes nic nemůže překvapit.

Cestou dolů po Nerudovce mi znělo heslo: „Volte Krista Krále.“ Něco takového bych měl napsat, až tu budu stát v pátek při dalším pokusu o volbu prezidenta.

Co je v tomto národě normální? Jen Boží Slovo je normální. Je totiž normou pro národy.

Václav Lame

Především tedy prosím, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy a děkování za všechny lidi, za krále a za všechny ty, kdo jsou ve vysokém postavení, abychom mohli vést tichý a pokojný život ve vši zbožnosti a důstojnosti. (1Tim 2:1-2)

ZÁZRAK SE NEKONAL

Nakolik mohou soudit, byli křesťané – přinejmenším ti, které znám – v otázce znovuzvolení Václava Klause rozdělení podobně jako KDU-ČSL. Sám jsem se klonil mírně ve prospěch Jana Švejnara; rozhodně jsem ho ale nevnímá jako spasi-tele naší politické scény.

Zázrak se nekonal – ale mohl. Nepovažoval bych ovšem za zázrak zvolení Jana Švejnara. Zázrak se mohl konat před pěti lety, kdy zvolení uniklo o dva hlasy Janu Sokolovi, kterého považuji za jednoho z nejpozoruhodnějších a nejpoctivějších lidí, jež v této republice znám. Ano, stále věřím, že je to Bůh, který sesazuje a ustanovuje krále, a tedy i prezidenty. Zázrak by se tedy konat mohl. Domnívám se, že souvisí s naším modlitebním životem.

Máme tedy jistotu. Víme, co můžeme čekat; počítejme ovšem s tím, že Václav Klaus již nemusí brát žádné ohledy; příště už nemůže usilovat o své znovuzvolení. Očekávám, že některá svá stanoviska bude prezentovat ještě vyhroceněji než dříve.

Někteří křesťané upozorňovali, že z křesťanského hlediska bychom si na Václava Klause neměli příliš stěžovat. Je proti euthanasii, nepodepsal zákon o registrovaném partnerství, je kritický vůči Evropské unii. Ano, to vše je pravda. Otázkou ovšem je, zda se jeho námitky proti Evropské unii shodují s našimi.

Moje hlavní námitka ovšem není proti věcnému obsahu Klausových postojů. Mám námitky proti neochotě přiznat chybu a katastrofálnímu nedostatku určité velkorysosti. Před několika týdny jsem poslouchal reportáž z počátků americké volební kam-

paně. V jednom státě vyhrála Hillary Clintonová nad Barackem Obamou. Slyšel jsem na vlastní uši, jak Barack Obama vyzval shromáždění svých příznivců, aby Hillary Clintonové „pořádně zatleskali“. Dovedete si něco takového představit na naší politické scéně? Všiml jsem si, že Jan Švejnar dokázal pojmenovat Klausovy kladné stránky; něčeho takového Václav Klaus zřejmě u svých soupeřů není schopen. Bylo zajímavé sledovat i postoje (či spíše „posedy“) prezidentských kandidátů během předvolebního projevu svého soka. Jsou to, dá se říci, maličkosti, ale ve skutečnosti velkorysost, rytířskost a slušnost činí život mnohem příjemnějším, či, chcete-li, snesitelnějším.

Václav Klaus je ovšem v této věci typicky český. Na prezidentské funkci ale považuji za důležitější její morální váhu než „skutečné“ pravomoci. Je mi líto, že u nejvyšší ústavní

funkce se budeme bez velkorysosti muset obejít dalších pět let.

Nakonec zmíním ještě jednu věc. Václav Klaus vyhrál o jediný hlas, a byl to hlas přeběhlika. Nemusí to být chyba prezidentského volebního systému, ale spíše jeho vítězství rozhodně nepřidalo. Chci upozornit na skutečnost, že prezidentská volba skončila podobně jako poslední parlamentní volby tím nejtejnějším výsledkem. Ukazuje to na hlubokou polarizaci společnosti a na nedostatek jednotného principu české politiky. Dá se říci, že ODS pod vedením Mirka Topolánka vyhrála všechny volby, které vyhrát mohla. Odhaduji ale, že není-li to jeho poslední volební vítězství, je to vítězství předposlední. Senátní volby, kde hraje velkou váhu osobnost jednotlivých kandidátů, mohou ještě pro ODS skončit úspěchem. Parlamentní volby prohraje. Nestaně-li se zázrak, nebude to ale žádný důvod k radosti. Ale o tom až někdy příště.

Co máme jako křesťané dělat? Doporučuji modlit se za Václava Klause. Já s tím nemám problém – modlil jsem se poctivě a věrně i za Gustáva Husáka. Bůh má rád každého, a do každého vložil úžasný potenciál. A člověk se může obrátit i na smrtelném loži.

Ať si o Václavu Klausovi myslíme cokoliv, neuděláme chybu, když se budeme modlit za to, aby ho Pán Bůh vedl a žehnal mu. Můžeme být vůči němu kritičtí, nesmíme ale být nepřijíací či dokonce nenávislní.

A stejně tak se můžeme modlit, aby náš budoucí prezident byl pokornější a velkorysejší.

Dan Dřápal

NÁVRAT DOMŮ

Sedíme s Davidem a Luckou Drapákovými po výborném obědě u jejich velkého jídelního stolu a nad vonící kávou si povídáme o tom, co všechno jim několikaletý pobyt ve Spojených státech přinesl, čím je změnil a jak se jim daří zase zpátky doma. Ne každý, kdo se vydá z domova „na zkušenou a na školy“, se pak vrací zpátky domů. David s Luckou v tom ale mají jasno: v našem sboru vyrostli a tak se sem přirozeně vrací a chtějí tu sloužit, být požehnáním.

Prozradte nám něco o sobě, prosím.

David: Narodil jsem se v roce 1970 v Pardubicích. Vyrůstal jsem jako ateista a z věřících lidí jsem měl více méně legraci. Mládí jsem strávil na tenisových kurtech. Můj sen vyhrát Wimbledon se sice neuskutečnil (alespoň prozatím), zato můj život otočil naruby krátce po maturitě sám Bůh. V Pardubicích jsem vystudoval inženýrské studium na Univerzitě Pardubice, obor chemie se zaměřením na ekonomiku životního prostředí. Po mém příchodu do Prahy jsem si udělal makléřské zkoušky a několik let pracoval v oblasti investičního a komerčního bankovníctví, naposledy pak v oddělení obchodování a zajišťování kurzových a úrokových rizik pro podnikovou klientelu.

Moje cesta k Bohu vedla přes různá společenství, včetně Svědků Jehovových a Církve Kristovy. Nakonec jsem poznal milost Kristovu právě v KS Praha. Z Boží milosti se stále raduju a protože jsem „labužník“ tak si ji snad i stále vychutnávám. Ve sboru jsem se potom podílel na založení a vedení celosborové mládeže, na což mám nádherné vzpomínky.

Lucie: Narodila jsem se v roce 1979 v Praze. Vyrůstala jsem ve Vršovicích, kde jsem také chodila na sportovní školu a později na gymnasium Přípotoční. Když mi bylo 12 let, tak se obrátila moje maminka, Anička Vošahlíková, která mě sebou vzala do Apoštolské církve na shromáždění, kde jsem poprvé zakusila Boží lásku a usvědčení z hříchu. Tam jsem poprvé přijala Pána Ježíše. Později jsme začali chodit na region Vršovice, kde jsem byla členkou až do své svatby.

Děti: Máme čtyři krásné děti, které jsou pro nás úžasným požehnáním. Nejstarší syn Gedeon (8) je skvělý sportovec, bojovník, milovník lega a Hvězdných Válek. Naše dcera Abigail (6) miluje hudbu a tanec a je velmi pečlivou a učenlivou školačkou. Energický Dominik (4) je náš malý genius a rozumbrada - rád si půjčuje můj notebook a chce se ve všem vyrovnat svým starším sourozencům. Také se v něm skrývá hodně sportovního talentu. Nejmladší Destiny (3) moc ráda tancuje a zpívá a je miláčkem i sluníčkem celé rodiny.

Jak jsem slyšela, vdávala ses Lucko docela mladičká. A pak stěhování, cizí prostředí, děti.

Nebylo toho někdy až nad hlavu?

To, že jsem byla tak mladá, bylo určitě

výhodou. Měla jsem víc energie a žádné strachy. Z našeho stěhování tam jsem byla nadšená, to jsme měli jenom jedno dítě a čtyři kufry. Zpátky to už bylo podstatně horší, děti byly čtyři a kufrů devatenáct. Takže si ani neumím představit, jak bychom to zvládli, kdyby nám nepřišla na pomoc moje maminka Anička. Ale zase to bylo úžasné dobrodružství...

Nad hlavu jsem toho měla především ty čtyři roky ve Virginii, kdy David chodil do školy a pak ještě do práce. I když mi David hodně pomáhal, bylo to pro nás hodně vyčerpávající. Tehdy jsem si sáhla na dno hlavně fyzicky, mám teď nový obdiv a soucit pro svobodné matky a vůbec pro všechny maminky bez rozdílu.

Mluvíte dobře česky bez přízvuku – jak se vám to podařilo?

Zvláštní je to, že někteří tvrdí, že přízvuk máme, jiní že ne ☺. Doma byla úředním jazykem vždycky čeština, i když je jasné, že jsme museli pochytit spoustu amerikanismů. Děti ale mluvili především anglicky, protože vliv kamarádů byl pro ně důležitější, takže teď se musí češtinu doučovat (přestože jsme jim pouštěli české pohádky, četli české knížky a snažili se je na návrat všemožně připravovat).

Co vás přivedlo k rozhodnutí odjet do USA?

Lucie: Od malička mě Amerika velmi lákala a vždycky jsem toužila se tam podívat. Po revoluci splnil Bůh mé přání skrze službu ve skupině King's Kids. Náš tým se v roce 1996 zúčastnil velkého soustředění v Atlantě v Georgii a pak následné služby v Minnesotě. Ameriku jsem si zamilovala a doufala, že se tam jednou vrátím. Když jsme se s Davidem vzali, oba jsme vnímali, že se do Států společně někdy vydáme buď sloužit, nebo se na službu připravovat. Poté jsme se setkali s Honzou a Ráchel Bícovými, kteří se zrovna vrátili

z biblické školy v Dallasu v Texasu. Ti nám školu moc doporučili a jejich nadšení a zapálení pro Pána nás moc inspirovalo k tomu podobné dobrodružství také zakusit.

David: Odjet do USA pro nás byla zásadní životní změna, určitě tam bylo hodně touhy po dobrodružství, ale především vnímání Božího povolání pro přípravu na službu. Těšil jsem se, že budu moci studovat Bibli v prostředí mezinárodního společenství a že dostanu inspiraci pro život do budoucnosti. Podobně jako Lucka jsem si Ameriku oblíbil (což dnes v Čechách není až tak populární postoj ☺) už při své první návštěvě a věděl jsem, že tam mám co přimnout a čemu se přiučit.

Pamatujete si ještě nějaké první dojmy?

Vzhledem k tomu, že už jsme oba v USA byli podruhé, tak se těch zásadních překvapení tolik nekonalo. Věděli jsme, do čeho jdeme, velmi se nám tam líbilo a byli jsme moc spokojeni. Lucku trochu překvapilo dallaské vedro, Davida zase tuny betonu, ale časem jsme pochopili, proč je Dallas jedním z nejoblíbenějších amerických velkoměst. Určitě jsme ale byli mile překvapeni množstvím mezinárodních studentů, kteří přijeli ze všech koutů světa hledat Boží tvář a připravovat se na zabrání Země pro Krista. Bylo úžasné vidět, jak si lidé navzájem pomáhají a jak se povzbuzují jít za Bohem úplně naplno. Také celková atmosféra i kvalita řečníků a služebníků na biblické škole nás hodně překvapila.

Kde jste bydleli a co jste studovali?

Bydleli jsme blízko centra Dallasu přímo v areálu školy CFNI (Christ for the Nations Institute), de vedle nás bydlely rodiny studentů s dětmi z celého světa. Bylo moc zajímavé poznávat sourozence z různých

kultur a spřátelit se s nimi. CFNI je biblická škola, která je zaměřená na přípravu služebníků jak v oblasti vedení sboru, tak misie a chval. Součástí každodenních školních aktivit jsou chvály, modlitby, prorockví, uzdravování, Boží slovo, společenství a sdílení. Je to takový křesťanský výcvikový tábor nejvyššího nasazení, který člověka buď promění nebo z něho musí utéct. Lucie vystudovala roční program pro mezinárodní studenty. David kromě tohoto programu ještě absolvoval jednoletou školu pastorské služby, která byla silně zaměřena především na praktické aspekty této služby.

Poté jsme se přestěhovali na východní pobřeží USA do města Virginia Beach. David tam na soukromé křesťanské univerzitě (Regent University) vystudoval Master of Arts se zaměřením na studium Nového Zákona. Na této škole jsme se setkávali s lidmi, kteří se připravují na vysoké posty v oblasti práva, obchodu, zábavy, kultury, vzdělávání a chtějí svoji práci i postavení využít ke zvěstování evangelia. Také tam jsme bydleli v „křesťanské bublině“ společně s dalšími křesťanskými rodinami jak z USA, tak z ostatních národů.

Rodina se vám zatím pomalu rozrůstala...

Do USA s námi přijel náš roční syn Gedeon. Během prvního roku v Dallasu se nám narodila dcera Abigail. Po našem přestěhování do Virginie se nám narodil syn Dominik a poté ještě dcera Destiny. Tak jsme měli každé dva roky přírůstek do rodiny a s tím spojenou návštěvu babiček ☺.

Co pro vás bylo ze studia nejprínosnější?

Lucie: Studium bylo velmi povzbudivé a motivační ohledně služby Bohu a lidem. Také ve mně probudilo touhu zažívat zázraky v každodenním životě. Zážitky ze školy prohloubily moji víru a změnily způsob mého myšlení a vnímání věcí.

David: Musím říci, že mi studium hodně rozšířilo obzory a změnilo smýšlení v mnoha oblastech mého života. Měl jsem možnost ponořit se do Božího slova a nechat se jím přetvářet, poznat historii církve i společnosti, o které se v Bibli hovoří. Také jsem měl možnost vnímat naši zemi a církev z určité nadnárodní perspektivy, což bylo velmi zajímavé, do jisté míry osvobuzující, ale také motivační. Bylo to až na škole v USA, kde jsem pochopil skutečně

dědictví českého křesťana: význam Husovy oběti, vznik první oficiální protestantské církve (Jednota Bratrská) nedaleko od místa, kde jsem se narodil a především pak Ochranovské probuzení Moravských Bratří, které je ve světě považováno za modelové probuzení křesťanské historie.

Za důležité považuji i setkání s mnoha zajímavými lidmi, včetně profesorů a hostujících řečníků na univerzitě, mezi kterými nechyběli lidé jako John Ashcroft (bývalý ministr spravedlnosti USA), Ehud Barak (bývalý premiér a nyní ministr obrany Izraele), Sergej Chruščov (syn známého Nikity Chruščova), nebo i „náš“ Ján Čarnogurský (první místopředseda vlády národního porozumění ČSFR).

Co se vám na Američanech líbí?

Určitě optimismus a dobrá nálada. Jejich „can-do attitude“ (přístup „jde-to“) k věcem je rozhodně inspirativní. Myslím, že jako národ nejsou chytřejší nebo šikovnější než my, ale spíše podnikavější, motivovanější a nutno dodat, že i pracovitější. Líbil se nám i jejich zájem o věci veřejné a aktivní snaha změnit věci, které se jim v jejich okolí nelíbí. Přišlo nám hezké i to, že se o sebe i ve stáří dobře starají, pěkně se oblékají a sportují.

O Americe se někdy mluví také jako o zemi kontrastů...

Na jedné straně jsme se setkávali s bohatstvím a přepychem, na druhé straně jsme viděli i chudobu a bídu místních lidí, kontrast, který se v Čechách teprve začíná vytvářet.

Další věcí, na kterou jsme si museli zvyknout, bylo stírání rozdílu mezi obráceným a neobráceným člověkem. Zvláště na Jihu Spojených Států takřka každý chodí do nějakého sboru, až se to skoro od lidí očekává, ale těžko je podle toho poznat, kdo opravdu žije s Bohem a kdo ne. Pozitivní kulturní šok ale bylo zakusit pravidelné zácpy a dopravní kolaps při cestě do sboru, kam takřka všechna projíždějící auta v neděli směřují (některá shromáždění mají účast přes 10 tisíc lidí).

Čím vás pobyt ve Spátech obohatil?

Především novou perspektivou pro náš osobní život a inspirací do budoucnosti. Setkávání s lidmi zapálenými pro službu Bohu, kteří mají různé vize pro službu, kterou chtějí dělat, ať už ve sboru nebo v zaměstnání, bylo hodně motivující. Je zřejmé, že základní principy víry se staly běžnou součástí amerického života. Líbí se nám podnikavost Američanů, jejich sebedůvěra, touha změnit svět k dobré

mu, optimismus.

Také bylo k dobrému dostat se z dobře známého prostředí do zcela odlišných podmínek. Člověk tak po čase najednou začne vidět určitá negativa (ale i pozitiva) ve věcech, na které je z domovského prostředí zvyklý, která považuje za samozřejmost a myslí si, že jsou normální. Bůh k nám také mluvil ohledně hříchů našich otců (v kontextu celého národa), o bojích, které oni nedobojovali, a o tom, co ještě musíme vybojovat my a naše generace.

Celkově musíme říct, že pobyt ve Spátech nejenom naplnil, ale v mnohém předčil naše už tak smělá očekávání. Snažíme se vzít to nejlepší z obou kultur a vytvořit v našem životě jakýsi správně okořeněný mix z těch nejlepších ingrediencí.

Získali jste tam nějaké dobré přátele?

Těch přátel je za sedm let opravdu hodně. Mnozí jsou z USA a je i dost těch, kteří jsou z různých zemí světa. Američané jsou velmi pohostinní lidé, máme se od nich co učit, i když navazování přátelství probíhá trochu jinak než v Čechách. Rozhodně jsme ale měli možnost poznat hodně amerických rodin a s některými z nich navázat přátelství na celý život.

Jaký sbor v USA na vás udělal největší dojem?

Velmi zajímavé byly návštěvy v dallaském sboru T.D. Jakese, jednoho z nejoblíbenějších kazatelů v USA, který má velmi osobitý projev a který svým kázáním zaplavil nejenom celý Dallas, ale ovlivnil život především afrických Američanů po celé Americe. Přestože jsme během našeho pobytu navštívili desítky sborů, největší dojem na nás jednoznačně udělal náš domovský sbor ve Virginia Beach, pod názvem New Life Providence, původně znám jako Christian Fellowship (Křesťanské společenství). Je to sbor, který poměrně rychle roste, lidé jsou velmi entuziastičtí a je možno vnímat zapálení pro Pána jak na skupinkách, tak ve chvalách a na schůzkách vedoucích. Z lidí číší život a touha sloužit Pánu. Byl to první sbor, kde jsme si s Luckou řekli, že něco podobného bychom rádi dělali v Čechách.

Co považujete za nejlepší americké jídlo a co za nejhorší?

Lucie: Nejradši mám typickou večeři podávanou na Den Díkůvzdání, což je: peče-

ná krůta s brusinkami, bramborová kaše, nádivka, zelené fazole na smetaně, zapečené sladké brambory. Nemusím sladko-slané kombinace, jako slané preclicky namáčené v čokoládě, pop-corn v karamelu, nebo typický americký „sendvič s oříškovým máslem a marmeládou ☺.“

David: V Americe je velké množství kvalitní mezinárodní kuchyně z celého světa. Když jsem např. před lety jedl poprvé „Fajitas“ v mexické restauraci, myslel jsem si, že je to „nebeské“ jídlo. To ale není typický americké jídlo, patří mezi tzv. Tex-Mex, což je americká (texaská) úprava mexické kuchyně. Mexická jídla se stala běžnou součástí našeho jídelníčku. Z těch typicky amerických mi chutná „chicken casseroll“, což jsou kousky kuřete ve smetanové omáčce s houbami a kořením zapečené s rýží, sýrem a dalšími pochutinami, známé zejména v jižanských státech. Mezi největší slabiny americké kuchyně určitě patří nekvalitní a věčně trvanlivé slané pečivo, sladké pečivo a zákusky.

Co vás přimělo k návratu do Čech?

Původně jsme do Států odjízďeli na jeden rok. Otevřeli se nám ale možnosti ve studiu pokračovat a tak z jednoho roku se nakonec vyklubalo sedm (číslo plnosti? ☺). Přestože jsme si život v Americe zamilovali, nikdy jsme neměli v úmyslu tam zůstat natrvalo. Náš návrat byl tedy jen otázkou času a trochu nás mrzelo, že lidé v Čechách s naším návratem už více méně přestali počítat. Máme touhu vidět velké změny v české církvi a českém národě a věříme, že k těmto změnám můžeme nějak přispět.

Co se nejvíc změnilo?

Zažili jste při návratu kulturní šok?

Lucie: Vzhledem k tomu, že jsme během těch sedmi let byli v Čechách několikrát na návštěvě, tak jsme nějaké zásadní změny nevnímali. Věděli jsme, do čeho se vracíme a přece jen jsme sami Češi.

Čekala bych ale víc zrekonstruovaných domů, čistší ulice, apod. Všimla jsem si ale

milejšího vystupování lidí zejména na úřadech a v některých obchodech, což mě velmi potěšilo.

David: Těch překvapení opravdu mnoho nebylo. Nečekal jsem ale, že bude v obchodech a službách pracovat tolik cizinců z východu, což je fenomén, na který si Amerika už dávno zvykla. Také mi nějaký čas trvalo zvyknout si zase na často smutné, pesimistické až zoufalé pohledy a tváře lidí na ulicích a v metru. Svědectví o tom, že městu stále ještě dominuje beznaděj...

Během těch sedmi let jste byli také několikrát v Čechách...

S rodinou jsme byli v kontaktu poměrně často, s přáteli ze sboru příležitostně. Přecíst si Sborový dopis nebo Život víry bylo velmi milé. Za těch sedm let k nám na návštěvu přijeli takřka všichni členové rodiny a někteří nejbližší přátelé.

Na co jste se v Čechách nejvíc těšili?

Nejvíce jsme se těšili na rodinu a přátele, na Prahu, na křupavé rohlíky s máslem a na vánoční cukroví od babiček. Také na pomoc babiček s domácností a hlídáním dětí, čehož se nám ve Státech nedostávalo. Celkově však především na probuzení v Čechách a na to, co Bůh udělá s naším národem.

Jak si děti zvykly na Prahu?

Díky Bohu, (i všem úžasným příbuzným), si děti nádherně zvykly a moc se jim to líbí. Hodně jsme se za to modlili a taky jsme z toho měli určité obavy, ale Pán se na tom opravdu oslavil. Našli jsme krásné bydlení i skvělou školu, kde se dětem líbí a kde je ostatní hezky přijali. Je tam i hodně cizinců, takže nikomu ani nepřijde, že mají netradiční jména, nebo že ještě nemluví česky tak plynule. Prarodiče se jim tedy úžasně věnují, berou je do kina, cirkusu nebo na výlety, takže samy

děti říkají, že je to v Čechách lepší ☺. Za to všechno jsme moc vděční.

Máš už, Davide, nějaké konkrétnější plány, jak se zapojit do služby tady ve sboru?

Bydlení jsme si našli na Praze 6. Kromě kázání na různých regionech jsme se už do služby zapojili na regionu Praha Západ. Svoje pole působnosti vidím teď především na Praze 5 a 6. Těším se, že v této oblasti, která má momentálně minimum evangelikálních sborů, povstane silná a slavná církev, která zasáhne své okolí. Také se chystám zapojit do celosborových aktivit, hlavně v oblasti vyučování.

Měl jsi několik biblických hodin věnovaných epistole Řimanům. Uvažuješ ještě o něčem podobném?

Určitě. Mám spoustu nápadů na různá zajímavá vyučování. Navíc forma biblických hodin se mi velmi líbí. Pokud uvidím, že je o další biblické zájem, věřím, že na sebe nenechají dlouho čekat.

Když už můžeš srovnávat, v čem vidíš sílu české církve?

Lucie: Česká církev je podle mně v něčem upřímnější a opravdovější. Člověk si nemusí na nic hrát, nemusí se pořád usmívat a říkat všem, že se má skvěle. Tady v Čechách může být člověk víc sám sebou, ať už je šťastný, či zoufalý. Také mi přijde, že tu křesťané víc tráví svůj čas společně (jako třeba letní dovolené, či zimní prázdniny). Tam si lidé víc chrání svoje soukromí a postavení.

A co náš sbor?

Myslím, že náš sbor má ideální podmínky k tomu zasáhnout celou Prahu. Máme ve sboru zastoupení různých věkových, sociálních a společenských skupin, hodně talentu a tvořivosti. Navíc máme společenství ve všech hlavních pražských regionech. Budeme-li jednotní, opravdoví, a necháme-li se Bohem opravdu vést..., pak jak říkají Američané: „Sky is the limit“ (= možnosti jsou neomezené).

A čím byste chtěli vyobhatit českou církev?

My bychom chtěli přinést trochu toho (ale upřímného) amerického nadšení a zapálení. To, že je možná změna i u nás, že probuzení už je na cestě i do České republiky. Toužíme vidět optimismus a naději v církvi a také nové vize v osobních životech křesťanů...

Díky za rozhovor.

Tomáš a Marta Božoušková

ŠESTÁ

Je druhá neděle v únoru a pořád ještě vzpomínám na Maratonpárty. Bylo to před dvěma týdny. Několik desítek mladých lidí nejen z KS Praha se sešlo na Žertvách, aby společně podnikali všechno možné. Filmovaly se reklamy, poslouchalo se povídání Dana Drápa a došlo i na oběd, na čas, ve kterém se Bohu hudbou a tancem děkovalo za všechno, co pro nás udělal. Také přišly na řadu semináře (fandila jsem semináři „zdobení dortů“, mělo to použitelné výsledky...). Musím se přiznat, že mě to celé letos nějak zklamalo. Kromě těch dortů, samozřejmě:-) Byla jsem unavená, a tak mě nic moc nebavilo... měla jsem pocit, že se to nějak moc nepovedlo... a to jsem se tak těšila!

I když už je to čtrnáct dní zpátky, pořád na to musím myslet. Čeká mě totiž dnes první Šestá. Shromáždění pro mladé. Ráda bych očekávala, že Bůh bude jednat, když ale vzpomínám na tu Maratonpárty... jen abych zase nebyla zklamaná. Chvály jsme si s kapelou i s taneční skupinou opravdu pečlivě chystali. Jenže to jsme před Maratonpárty dělali taky. No, aspoň je mi jasné, že nemá smysl spoléhat na sebe ani na svou

přípravu. Bože, prosím, požehnej tomu. Dotýkej se tady lidí. Kéž nikdo neodejde bez jistoty, že jsi a že ho máš rád. Prosím!

Znáte to? Když se vám nechce ani očekávat, ani se snažit a dokonce ani si hrát, že se těšíte, očekáváte, snažíte se... Tváříte se mile jen proto, abyste to ostatním neotrávili.

Bože, díky, žeš tam byl. Díky, že pro svou práci nepotřebuješ ani mé očekávání ani můj stoprocentní výkon. Díky, že ti stačí důvěra. Je to s Tebou fajn. Obdivuju vždycky, když k někomu mluvíš a když nás, lidi, posíláš, abychom si vyřizovali vzkazy od Tebe. Nedíváš se na naše neúspěchy, ale žehnáš skrze naše modlitby tam, kde sám chceš. Byla by nuda, kdybych věděla, že všechny moje mod-

litby za uzdravení budou vyslyšené. Jsem ráda, že se můžu učit důvěře, když Tě poslouchám a chodím se modlit za různé lidi s tím, že pokud mou modlitbu nevyslyšíš, bude mi trapně. A Ty mě pak přitulíš a řekneš: „Hodná, díky, žeš šla.“ Nenechal jsi nás v tom samotné, ale postaral ses o to, aby celý program byl zábavný. Byl jsi nám tam tak blízko, že nebylo těžké vnímat Tvoji přítomnost a to, jaký jsi. Dokonce jsi dával odvahu lidem, kteří chtěli, aby se za ně někdo modlil; a oni si chodili pro modlitbu dopředu.

Přijdeš příště zas? Tak zatím a těším se, devátého března v šest na Orteňáku.

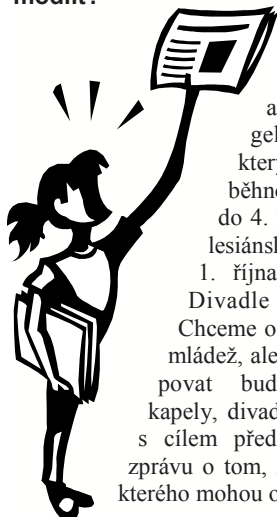
Jolanka

PŘIPRAVUJE SE

DNY DOBRÝCH ZPRÁV

Jardo, prozrad' nám, na jaký projekt se můžeme na podzim těšit a už teď se za něj modlit?

Projekt jsem nazval „Dny dobrých zpráv“ a jedná se o evangelizační týden, který by měl proběhnout od 29. září do 4. října 2008 v Salesiánském divadle (a 1. října) v bohnickém Divadle Za plotem. Chceme oslovit především mládež, ale nejen ji. Vystupovat budou křesťanské kapely, divadlo a pantomima s cílem předat posluchačům zprávu o tom, že existuje Bůh, kterého mohou osobně poznat.

Jak tenhle nápad vznikl?

Po zkušenosti s divadlem Brány nebe a plameny pekla, kde jsem se do něčeho podobného pustil poprvé a dopadlo to nad mé očekávání, jsem se začal modlit za podobný projekt, do kterého by se náš sbor KS Praha zapojil a skrze který bychom přinášeli lidem evangelium.

Počátkem roku 2007 mě napadla myšlenka, která mě nechtěla opustit. V polovině dubna jsem projekt konzultoval s Lubošem Ondráčkem a vedoucí KS Praha s ním souhlasili.

Asi ještě nejsou zdaleka jasné všechny podrobnosti, ale víš už, koho na Dnech dobrých zpráv uvidíme?

Už mám pěknou řádku kontaktů díky Honzovi Gagálíkovi a také Jiřině Markovové.

Zatím mi účast přislíbili: Alenka Dobrovolná (gospel), Iveta Kuželová (recitál se skupinou), skupina Michael (rock), Frýdlantští dramatici (pantomima), Kairos II (divadlo).

Dále budeme kontaktovat skupinu Wessani (hiphop), Run(a)way (rock) a hledáme dál...

Taková několikadenní akce bude asi náročná na přípravu i vlastní organizaci.

Předpokládám, že budeš potřebovat pomoc dalších sourozenců a také modlitební podporu.

Zcela určitě. Očekávám, že potřeby se začnou ukazovat a já bych velice rád spolupracoval s lidmi ze sboru, kterým to nějak bude rezonovat v srdci. Prosím, abyste mě kontaktovali na emailové adrese jaroislav.sloboda@centrum.cz.

A také prosím o modlitební podporu, jak to jen půjde, i když je akce za dlouho.

Těším se na Vás a také na to, že nás Bůh může překvapit.

Jaroslava Slobody se ptal Tomáš Božovský

EVA EVĚ

Ve dnech 11.-12.1. 2008 proběhlo v našem sboru na Žertvách setkání pod názvem Eva Evě. Setkání bylo určeno dívkám 15 – 20 let.

Jak to prožívaly některé účastnice?

Co jsi očekávala od této akce?

- Nic moc, byla jsem spíš zvědavá, jaké to bude.
- Očekávala jsem, že se dozvím, jak žít v čistotě i v tomto světě, jak se vypořádat se svými hříchy a pokušeními v této oblasti. Očekávala jsem, že se dozvím, kde přesně jsou hranice mezi čistotou a hříchem.
- Ani už přesně nevím, myslela jsem si, že mám ve všem jasno a jenom si to nějak upevním.
- Abych pravdu řekla, tak jsem nic neočekávala. Nevěděla jsem co tam budeme dělat a co přesně budeme probírat. Takže jsem si to spíš nechala jako překvapení, než abych očekávala, a potom byla zklamaná. Ale musím uznat, že nakonec jsem byla mile překvapená :-)

Co tě nejvíc zaujalo?

- Některé odpovědi, co říkala „pánská návštěva“.
- Skoro všechno. Asi nejvíc příběhy z knihy Eva Evě, že byly napsané citlivým způsobem, ne žádné vtloukání do hlavy tohle smíš a tohle ne. I přesto jsem došla myslím k tomu správnému závěru. Druhou věcí, která se mi líbila,

bylo rozdělení do miniskupinek po 2 děvčatech a jedné „mamince“, které nabízelo úžasnou možnost pro sdílení.

- Zaujalo mě, že jsou někteří lidé ochotní mluvit i o velmi osobních věcech otevřeně a upřímně, aby pomohli ostatním lépe nakládat se svou sexualitou.
- Spousta věcí, ale nejvíc... to nevím.

Co je cílem programu?

- pomoci žít čistým životem v sexuální oblasti
- pomoci předat období svobodného života Bohu, aby si jej použil k budování charakteru
- pomoci vytvořit zdravá manželství
- uzdravit z minulých hříchů v sexuální oblasti
- vytvořit si zdravé a biblické názory v oblasti sexuality

Dozvěděla ses něco, co jsi dříve nevěděla?

- Ani ne tak co jsem nevěděla, spíš jsem si ujasnila některé věci, o kterých jsem nevěděla, že nejsou správné.

- Věděla jsem, že muži na různé podněty reagují jinak než ženy, ale nevěděla jsem nic konkrétnějšího.
- To nevím, ale spíš jsem si uvědomila některé věci víc, nebo správně.
- To asi ne. Ale u některých věcí jsem si myslela, že nejsou pravda, a na tom setkání mě to přesvědčilo, že to tak je.

Přineslo toto setkání nějaké povzbuzení do tvého dalšího života v oblasti sexuální čistoty?

- Určitě, uvědomila jsem si, že když mám nějaký věc, co mě brzdí a bojuju s tím už dlouho, tak že se toho můžu zbavit (falešné perly) - to mě hodně povzbudilo, že jsem to konečně úplně celý odezdala Bohu a konec.
- Ano povzbuzení mi to přineslo. Hodně mi pomohlo svědectví o utíkání do světa snů, které je pro mě také dost časté. Mám teď možnost začít to nějak řešit a doufám, že to nebude marný boj.
- Ano, přineslo. Svědectví „starších“ žen bylo pro mně velkým povzbuzením, že nejsem jediná, kdo v této oblasti bojuje o svou čistotu. Dodalo mi sílu se se svými slabostmi znovu a znovu vypořádávat.
- Určitě ano. Mnohem víc mě to upevnilo, že to patří až do manželství.

Jaké to tady v Praze bylo?

Když jsem do tohoto projektu byla pozvána coby „maminka“ (těch maminek nás bylo 6 a každá jsme měla 2 dívky ve skupince), tak jsem měla opravdu smíšené pocity: „Mluvit o sexu?... no to tak...“, ale zároveň jsem v sobě cítila tichý hlas Duchy Svatého – jako by mi říkal, že tohle je pro mě výzva a že je na mě, zda do toho vstoupím, a vstoupím-li, budu moc jít dál, do věcí, do kterých mě povede. Poslechla jsem.

Jak už jsem zmínila, byla jsem v roli „maminky“, což znamenalo, že několikrát během jednotlivých jízd (těch jízd bylo 10 a každá trvala přibližně 45 – 80 min.) budu se „svými“ děvčaty a budeme se

společně sdílet o daném tématu. Jelikož nemám problém být otevřená, tak ten čas ve skupince byl moc dobrý, jak pro mě, tak doufám i pro ty „moje holky“.

V průběhu celé akce jsme nejen mluvily, ale i tvořily a nedílnou součástí byly i hry – ale vše k tématu sexuální čistoty.

Na závěr mohla děvčata odevzdat Bohu všechny svoje falešné perly a vzít si od Boha tu jednu jedinou nejcennější a my jsme jim v tom mohly požeňnat.

Byla jsem moc vděčná Bohu, že jsem poslechla a mohla být při tom, co On dělal.

Veronika Ondráčková

STALO SE

Jaké jsou?

Jaké jsou mladé dívky v našem sboru? Moc fajn! Alespoň tak jsem je poznala jako „maminka“ na Eva Evě.

Když jdete do něčeho poprvé a moc nevíte, jak to bude vypadat, mísí se obavy se zvědavostí a tak mě potěšilo, že už při našem prvním setkání u výborné večere byla možnost si s dívkami normálně povídat.

Ani dívky samy nevěděly úplně přesně, do čeho jdou, a tak jejich smysl pro humor a záchvaty smíchu

byly už při prvním společném programu skvělým prostředkem pro uvolnění atmosféry. Programy byly moc pěkně připravené a v mezech jsme si mohly užívat romantické stolování při svíčkách se skvělými pochoutkami. Společné povídání se střídalo s hrami, povídáním ve skupince a časem o samotě, kdy jsme si mohly přečíst kousek z knížky Eva Evě nebo přemýšlet o nějakém tématu.

V malé skupince jsme měly skvělý čas, moc jsem si vážila otevřenosti holek. Bez-

vadně jsme se všechny pobavily při promítání videa Sex, AIDS a vztahy a první večer jsme ukončily chválami a povídáním nás o něco starších o tom, jak jsme ve svém životě hledaly čistotu. Druhý den po snídani program pokračoval dalšími tématy. Za zmínku určitě

stojí „pánská návštěva“, která to v čistě holčičí společnosti neměla úplně jednoduché, ale velmi statečně zodpověděla všechny zvědavé dotazy.

Velmi důležitá byla také poslední „jízda“, při které měly

dívky možnost symbolicky vyměnit falešné perly za tu jedinou pravou.

Musím říct, že jsem z toho byla opravdu nadšená a moc mě povzbudilo, že máme na blízku tak úžasné dívky a že přátelství s nimi má smysl. Taky mám velkou radost z toho, že i díky Eva Evě mohou tyto vzácné mladé ženy vykročit do života tím správným směrem a vyhnout se mnoha zklamáním a zraněním. Jsem vděčná, že jsem mohla být u toho.

(mapa)

Jak to vůbec vzniklo a o čem to vlastně je?

Jeho zakladatelkou je Jana Agnes Coufalová–Hekalová. Před několika lety uviděla v církvi velkou potřebu vyučování v oblasti hledání životního partnera, chození, sexuální čistoty a přípravy na manželství. Zároveň vnímala bolestný nedostatek materiálů, či knih od českých autorů, zabývajících se touto tematikou. Po intenzivním hledání Boží vůle se pustila do přípravy programu pod názvem: Čistá svoboda a v roce 2002 se uskutečnilo první setkání s malou skupinkou děvčat.

Od té doby začala organizovat další pobyty a zároveň připravovat vedoucí, a to po celé republice.

V roce 2006 se podařilo s týmem asi 10 žen napsat a vydat knihu Eva Evě, ve které autorky velice otevřeně a upřímně sdílejí své vlastní příběhy a zkušenosti v oblasti sexuální čistoty.

Celý program dostal stejný název: Eva Evě.

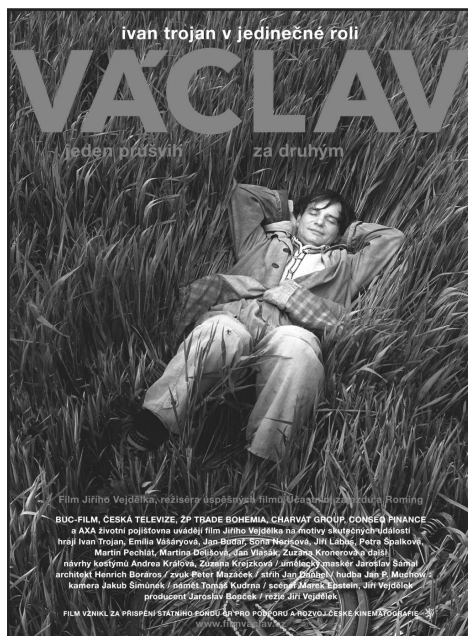
NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

VÁCLAV

Václav je první z plánované řady filmů o osudech vězňů, kterým byla udělena amnestie dnes už bývalým prezidentem Havlem.

Nemusíte se ale bát. Nejde jen o strohý popis nějaké události. Je to film hodně živý. Kromě běžné reklamy upoutaly naši pozornost i ne vždy příznivé ohlasy. Protože jako Boží děti sledujeme hodnoty, kterých si druzí buď nevšimnou nebo je rovnou zatracují, nechali jsme se jimi více inspirovat, než odradit. Kamarádka nám obětavě pohledala dvě nejmladší děti a mohli jsme, tentokrát ve třech i s naším nejstarším Míšou, vyrazit.

Václavu Vinglovi (Ivan Trojan) je už čtyřicet roků. Žije na vesnici společně s nemocnou matkou (Emília Vašáryová). Jen díky její obětavé péči zvládá většinu úkolů běžného dne. Neschopnost postarat se o sebe vynikne v době matčiny hospitalizace v sanatoriu. Má lehkou mentální retardaci, šikovné ruce a hlavu plnou bláznivých nápadů, kterými svému okolí znepřijemňuje život. Není divu, že většina lidí, se kterými přichází do styku, ho má plné zuby. Jedna z mála postav s ním sympatizující je Lída (Soňa Norisová), bývalá milénka Václavova bratra Františka (Jan Budař).

Její kladný vztah k Václavovi vyvolá ve Františkovi žárlivost, přerůstající v konflikt, který přivede Václava do vězení. Stává se snadným terčem útoků pro spoluvězně. Jeho psychický a fyzický stav se den ze dne zhoršuje. Jediná možnost záchrany je prezidentská

milost, podmíněná peticí spoluobčanů. Ti ale toho pro ně nepříjemného blázna zpět nechťejí.

Snímek není jen příběhem o jednom cvokovi. Je i o lidech, kteří s ním přicházejí každý den do styku a musí se nějak postavit k jeho výstřednostem. Film Jiřího Vejdělky natočený podle scénáře Marka Epsteinova není nijak originální (jedna z hlavních výtek oficiálních hodnotitelů), ale obsazení silné a zpracování nadprůměrné. Výborná hudba Jana P. Muchowa dokáže prožitek z filmu ještě znásobit.

Něco si odnese téměř každý. Kdo se chce pobavit bláznovstvím v perfektním provedení Ivo Trojana, neodejde zklamán. Kdo si nechá sáhnout do svědomí a podumá o svém vztahu k slabšímu bližnímu svému, odejde naplněn. Pro nás to byl zvlášť emotivní zážitek. Dvě mladší děti máme s diagnózou lehké mentální retardace. A ten prostřední jako by byl Václav, jen v o něco mladším vydání. Film v době vyjití této recenze v kinech pravděpodobně nenajdete. Případný zájemce o jeho zhlédnutí bude muset zamířit do videopůjčoven.

Pavel Rosecký

Základy křesťanského života

*Přemýšlíte o Bohu a chcete se dovědět, čemu vlastně křesťané věří?
*Věříte a chcete upevnit základy své víry?

Zveme Vás na cyklus přednášek
Základy křesťanského života

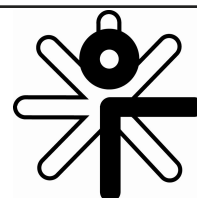
Kdy: **17. 1. – 27. 4. 2008 vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin**
Kde: **sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň**
Doprava: **Metro B Palmovka**
Přednáší: **Ing. arch. Tomáš Dittrich a jeho hosté**

Na program prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství,
možnost dotazů a osobních rozhovorů.

Pořádá a srdečně zve: **Křesťanské společenství Praha**
Vstup zdarma

Témata přednášek

- 4) 7. 2. – Bible – Boží slovo
- 5) 14. 2. – Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 21. 2. – Naplnění svatým Duchem
- 7) 28. 2. – Každý den s Bohem
- 8) 6. 3. – Modlitba
- 9) 13. 3. – Opuštění
- 10) 20. 3. – Uzdravení z nemocí
- 11) 27. 3. – Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 3. 4. – Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 10. 4. – Co je to církev?
- 14) 17. 4. – Služebník a přítel
- 15) 24. 4. – Pán Ježíš přijde znovu

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.buckackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info Dita Frantíková
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

MODLITEBNÍ VÝPRAVA DO IZRAELE POŘÁDÁ REGION STŘED A JHOPFAN

Termín výpravy: 24.4.-4.5. 2008

Místo pobytu:

Dům modliteb pro všechny národy v Jeruzalémě (pastor Tom Hess)

Komu je výprava určena:

Výprava je určena znovuzrozeným křesťanům. Jedná se v první řadě o modlitební a duchovní záležitosti.

Podmínky pro účastníky:

Výprava se koná na jaře, kdy může být v Izraeli velké teplo a bude se při ní dost chodit. Výprava je kolektivní záležitostí, je třeba být ochoten přizpůsobit se ostatním.

Informace o ubytování:

Dům modliteb je luxusní arabská vila stojící na Olivové hoře. V domě se konají pravidelná modlitební setkání, kde se hosté spolu s personálem (křesťané z celého světa) modlí za předem daná témata podle Písma. Dopoledne a odpoledne je čas na modlitebně - poznávací výlety. Večer se jako skupina zúčastníme modlitební stráže (2 hodiny na celou skupinu – nemusíme všichni najednou), případně i někdy jindy.

Jaká místa navštívíme:

Jeruzalém, Getsemane, jezero Galilejské, Mrtvé moře, Masada, Kumrán, Jericho a další. Program výletů bude pomalejší (nejde nám o to, abychom vše viděli) a přizpůsobený tomu, abychom měli dostatek času na chválu a modlitby.

Cena: 21.000,- Kč (může to být i méně). V ceně je letenka, ubytování, jídlo, výlety, transport z letiště a na letiště a průvodce. Nezapomeňte navíc na kapesné: pohledy, dárky, vstupné, atd.

Kontakt: Petr Kácha, starší KS Praha – Střed, člen Rady CKS
e-mail: pkacha@quick.cz, SKYPE: petrkacha, mobil: 775 383 690

Zveme
všechny

zpěváky a zpěvačky

ve věku 9 - 13 let,
kteří rádi chválí Hospodina
a chtěli by tímto darem
sloužit na dětské konferenci,
k pravidelným pátečním zkouškám

(17:30 – 19:00)

během května a června.

Volejte:

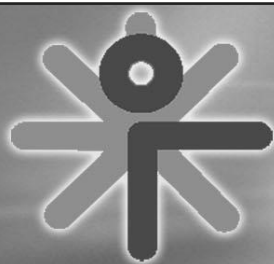
Hanka a Mirek Hoblíkovi,
774 29 10 64, 281 980 011

MeetPoint DAY

Ježíš pro DĚTI pro Ježíše

29. března, 10 - 15 hod
v aule zákl. školy TGM,
Ortenovo nám.

Sport. obuv do tělocvičny
a velkou svačinu s sebou.

šestá

Večerní setkání pro mladé, kde to žije!

9.3. v ŠEST hodin

Ortenovo náměstí, budova školy (pešky 4 min od metra Holešovice, nebo 1 zastávku tramvaji na stanici Ortenovo náměstí, velká budova za silnicí)

vstup zdarma

Ptám se po smyslu života ...
hudba – video – tanec – scénky
nápojový bar

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpraha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 – Dita Frantíková

Užívej si manželství i církve

Peter Game už navštěvuje náš sbor opakovaně delší dobu. Při svém současném měsíčním pobytu v ČR ale většinou slouží v mimopražských sborech KS a v našem sboru má jen několik setkání.

Jediné veřejné shromáždění bude mimořádná biblická hodina 11. 3. od 18:15 ve sborových prostorách.

Tématem vyučování i následné služby bude „Užívej si manželství i církve“. Přijďte a pozvěte i své známé.

Jak to všechno začalo (dějiny vzniku KS Praha i vzniku KS ČR)

Dan Drápal

První díl pravděpodobně čtyřdílného cyklu.
Brožura A5, 80 stran, 60,- Kč.

Hledám podnájem v Praze, křesťanka/29 let, zn: soukromí,
tel: 777 613 932.

Prosím, posílejte proroctví, i krátká i dlouhá,
je důležité vědět, co nám Bůh všem říká.

adresa pro zasílání proroctví:
prorockytym.praha@kaes.cz

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

KLAP

Kříž, Lotos a Půlměsíc - trialog o smyslu bytí

úterý 11.března od 19:30

klub Klamovka (Podbělohorská 3, Praha 5)

benefiční představení pro ACET

představení není vhodné pro děti do 12 let

Představení vzniklo za podpory Magistrátu Hl.m.Prahy www.kairos2.wz.cz

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

neděle 6.4. v 15:00, KD Ládví, Praha 8, (metro Ládví) - POZOR ZMĚNA MÍSTA!

Sborová modlitebni

17.3. v 18:00

Večer chval (David Hadden)

29.3. v 18:00

Setkání služebníků

soboty 29.3., 14.6., 20.9. a 29.11., 9:00

Užívej si manželství i církve

11.3. v 18:15 (Pete Game)

Modlitební skupinka za sbor

6., 13., 20. a 27.3. 6:00-7:00, Malý sál

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

http:// www.paha.kaes.cz

Účet

Sbor Křesťanské společnosti Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel Lama	

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- **Počet členů:** 29/19/19

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitebni:** pondělí 10.3. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 110/24/56
- **Výstup:** Jana Pechová

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30
- Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka), poslední neděli v měsíci Misijní středisko Barrandov
- **Počet členů:** 52/16/19
- **Vyloučení:** Ladislav Makula
- **Vyškrtnutí:** Jolana Makulová a děti

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30 (8:50 modlitebni), Křesťanské centrum JM (vchod od hřiště), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 43/0/22

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/5/15

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 82/19/25

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitebni:** Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 85/14/19
- **Narození:** Anička Čiháková
- **Výstup:** Ladislav Kleisner (do Církve bez hranic)

STŘED

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 88/23/42
- **Vstup:** Martin, Aranka, David Bergnerovi

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 6. dubna 2008.**

Téma: Milost

